

Propheten Micha.

Kap. 1.

Förhärjning af Juda och Samaria för afguderiets skull.

1. Detta är Herrans ord, som skedde till Micha af Moreseth*, uti Sothams, Uhas och Jehistia, Juda konungars tid**: det han såg † öfver Samarien och Jerusalem.

* Moreseth Gath, v. 14, stad i västliga Judeen. ** Jemför Jer. 26, 18. † propheeterade.

2. Hörer, alla folk; gif akt, du jord, och hvad deruppå är: och wære Herren Herren till wittne mot eder*, ja Herren utur sitt heliga tempel**.

* på det jag nu förkunnar, att I skolen wara utan ursäkt, om I slån det i wärdet. ** i himlen.

3. Ty si, Herren skall utgå af sitt rum, och nederstiga, och tråda uppå jordens höjder*.

* Am. 4, 13.

4. Så att bergen skola smälta* under honom, och dalarne skola remna, såsom wax smälter för elden, såsom watten som nederåt flyta**.

* Am. 9, 5. ** ordagrant: nedspolade på branten.

5. Allt detta för Jakobs öfwerträdelsets skull, och för Israels hus synders skull. Hwilken är då Jakobs öfwerträdelset*? Är det icke Samarien? Och hwilke äro Juda höjder**? Är det icke Jerusalem?

* hwem är upphöfwet dertill? ** hwem är förnämsta orsaken till afgudafallet på höjderna?

6. Så will jag då göra Samarien till en stenhop på marken, till ett rum, der man wingårdar planterar, och skall nedwäka deß stenar uti dalen*, och bryta det neder i grund**.

* nedanför det berg, på hvilket Samaria låg. ** ordagrant: blotta deß grundwalas.

7. Alle deß afgudar skola sönderslagne warda, och all deß skökolön* med eld uppbränd warda, och alla deß beläten skall jag ödelägga; ty de äro sammankomne af skökolön, och skola åter till skökolön warda**.

* Sof. 2, 5. ** det guld och silfwer, som samlats till afgudiskt bruk, skall återgå till afgudadyrkande folk, till Assyrierna.

8. För sådant måste jag klaga och jemra mig; jag måste gå blott och naken*; jag måste klaga såsom schakaler, och förja såsom strutsar.

* barjota och utan öfwerklädnad, till tecken af sorg.

9. Ty ohelbara äro deß sår; ty det* kommer intill Juda, och räcker allt intill mitt folks port, till Jerusalem.

* lika straff för lika synd.

10. Förkunner det icke i Gath: låter det icke höras i Acco, att I gråten: i Bethleaphra wältrar jag mig i stoftet*.

* eller med återgifna ordspel: Låten det icke förnimmas på gatan i Gath; låten icke höras i Acco edert ad! I Stofthem wältrar jag mig i stoftet. — Bethleaphra är för ordspelets skull förändradt från Ophra, stad i Benjamins stam. Der borde man förja och klaga, men icke i närheten af Gath de Philisteers, ej heller wid nordgränsen wid Acco de Cananeers, för att ej wäda de främmandes stadefröjd.

11. Drag åstad* Schaphirs** inbyggerska, i skymflig nakenhet: Zaanans inwånerska wägar sig icke ut; ty klagofkränet i Bethzel tager ifrån eder deß herberge †.

* i fångenskap. ** Schaphir (Skönstad), ort i Juda; hwarz skönhet skulle öfönt tilltygas. † den af fienden ansatta grannstaden Bethzel (Sidohem) kan icke lemna eder någon tillflykt, I inwånare af Zaanan, stannen dertföre och wäntan eder dom i eder egen stad, som betydter Gå ut! men nu måste beta: Wilt hemma! (liksom Zaanan är af profheten förändradt från Zenan, Jos. 15, 37, för att med ett ordspel beteckna den undergång, som förefår denna ort i Juda jemte hennes sidosamrat Bethzel).

12. Inbyggerskan i Maroth* wändas bittert för sin wälfärd**; ty ofärd stiger ned från Herran, till Jerusalemis port.

* ort i Juda, betyder: bitterheter. ** af ångest för deß förlust.

13. Spänn traswaren för wagnen*, inbyggerska i Lachis: ty du hafwer warit dottren Zion begynnelsen till synd, och i dig funnos Israels öfwerträdelser**.

* och sty. ** Denna bekanta stad i Juda hade således allraförst antagit den Israelitiska bilderdyrkan, och Jerusalem, deraf förledd, hade sedan widare utbredt den, v. 5.

14. Dertföre måste du* gifwa affägelsebref på Moreseth-Gath**: husen i Achsib † skola warda till en swikande bäck för Israels konungar.

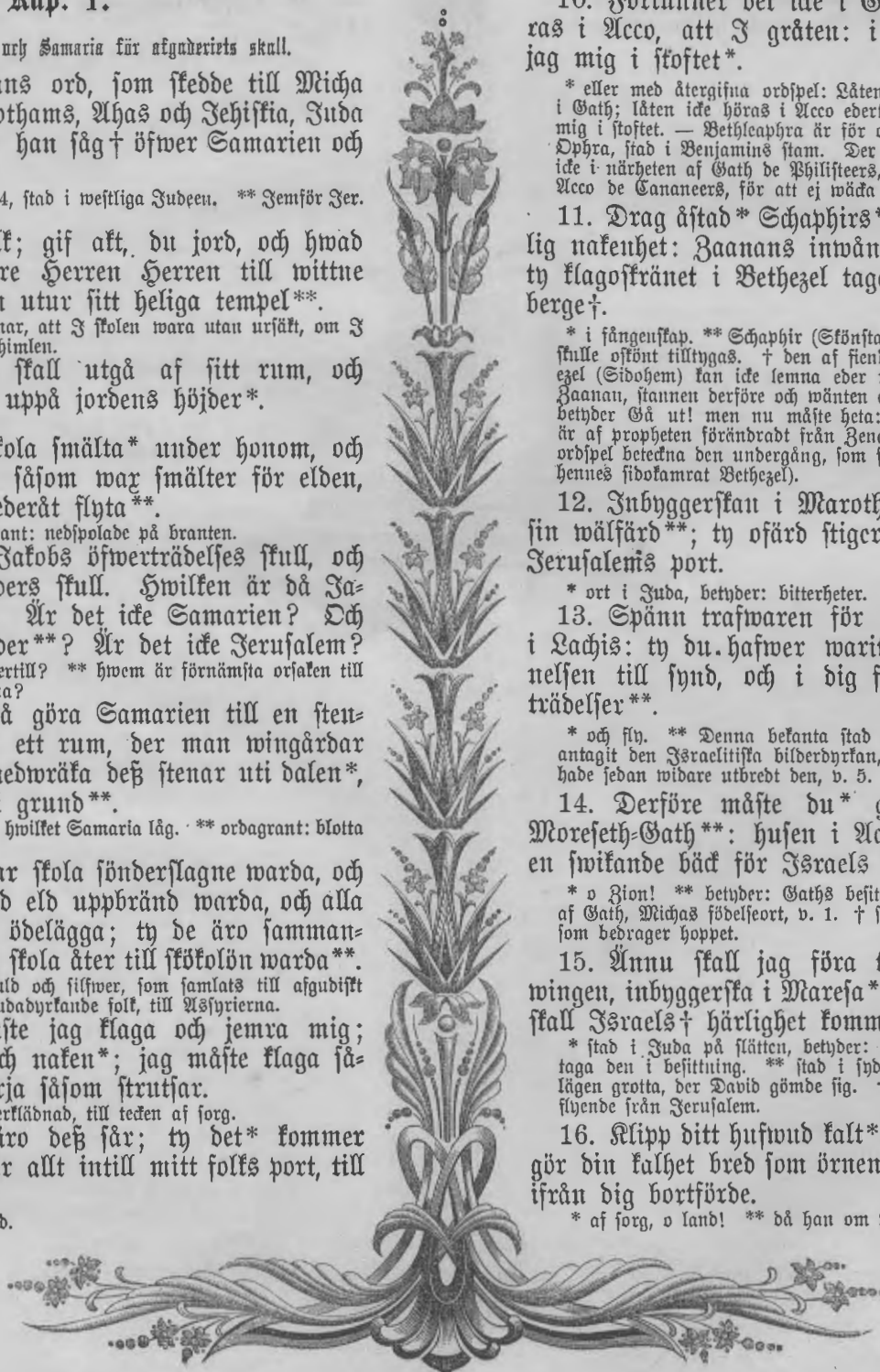
* o Zion! ** betyder: Gaths besittning; stad i Juda i närheten af Gath, Michas födelseort, v. 1. † stad i Juda, betyder: swikande, som bedrager hoppet.

15. Ännu skall jag föra till dig den rätta arfwingen, inbyggerska i Marefa*: allt intill Abdullam** skall Israels † härlighet komma.

* stad i Juda på slätten, betyder: arf, besittning. Fienden skall taga den i besittning. ** stad i sydwest af Juda, med en närbelägen grotta, der David gömde sig. † de stolte ädlingarne i Juda, flyende från Jerusalem.

16. Klipp ditt hufwud kalt* öfwer dina kära barn; gör din kalhet bred som örnens**: ty de äro fångue, ifrån dig bortförde.

* af sorg, o land! ** då han om wåren faller fjädrarne.

Kap. 2.

Ordti föraktadt. Messias utlofwad.

1. We dem, som fara efter att göra skada, och hafwa ondt för händer uti sina fångar, att de det om morgonen, då ljusst warder, fullkomna skola; efter som de hafwa makten i händer*.

* ordagrant: efter som det är i deras hands makt (de hafwa makten i händer att göra hwad de wilja).

2. De riswa åkrar till sig, och taga hus, hwilka de wilja: alltså bedrifwa de wäld med hvars och ens hus och med hvars och ens arf.

3. Derföre säger Herren alltså: Si, jag tänker något ondt öfwer detta slägte, der I eder hals icke skolen undandraga, och icke gå så stolte: ty det skall wara en ond tid.

4. På den tiden skall man sjunga en wisa om eder, och klaga en klagan: Det är ute, skall man säga; wi äro platt ödelagde; mitt folks land får en främmande herre*; ad! huru låter han det gå undan mig; till att afhända, utskiftar han våra åkrar.

* ordagrant: mitt folks arf bortbyter han (Herren), det är: låter det öfwergå till främmande.

5. Derföre blifwer dig ingen, som kastar mätelund på en jordlott uti Herrans församling*.

* För landets egna barn skall ingen jordlott uppmätas till arfwe-del, utan landet skall skiftas endast för att dem afhändas.

6. Prediken icke, predika de*: man skall icke predika om sådant**, det tager aldrig slut med de smådelserna †.

* Judarne, som icke wille höra andra än smidrande lögnpropheter. Ordagrant: drypen icke, drypa de, det är: "knarren icke såsom ett taldropp alltjemt", så knarra de otrogna alltjemt mot Herrans sanna profheter. ** om folkets bortförande i fångenskap zc. † så säga de otrogne, som kalla profheternas stränga ord idel smådelsar, ett knarrigt källande och skällande.

7. Du så kallade Jakobs hus, är wäl Herren snar till wrede*? Äro hans handlingar sådana**? Äro icke mina ord wänliga mot den som rättstfaffens wandrar?

* kort för huswudet, knarrig, otålig. ** som vittna om lättretlighet och brist på långmodighet.

8. Men längesedan retar mig mitt folk, till att wara des fiende: ty de röfwa både rock och mantel* af dem, som gå sin wäg fram i ro, från strid bortwände**.

* egentligen: manteln, från rocken bort, det är: slita kläderna af kroppen på zc. ** fredliga wägarande, som äro bortwände från alla ofredstankar.

9. I drifwen mitt folks qwinnor ifrån deras kära hus, och ifrån deras små barn tagen I min prydnad* bort för alltid**.

* den prydnad, de kläder zc. jag gifwit dem. ** utan att de utplundrade hafwa hopp om återfående.

10. Står upp, och drager bort! I skolen här i landet icke blifwa*: för besmittelsens skull** förderfwar det eder, och det med wäldsam förderf†.

* egentl.: detta (land) är ingen hviloplats för er. ** hwarmed landet är af edra synder ofskadadt. † liksom wore det pestsmittadt.

11. Wore jag en man, som fore med draswel och umgiuges med lögn, och predikade* för dig, huru

man dricka och swälja skulle; det wore en predikare* för detta folk.

* drupe — drypare; det drypandet skulle wäl icke wara eder ett taldropp. — Men såsom ett mildt regn skall mitt tal drypa öfwer det bättre Israhel, som warda skall.

12. Jag will församla dig, Jakob, all samman, Jag will sammanhänta qwarlefwan af Israhel: jag will hafwa dem tillhoppa såsom får i fållan, och såsom en hjord midt uppå sin betesmark, att det skall gny af menniskor.

13. Hjelten* skall för dem draga upp**: de skola slå sig igenom, och gå ut och in genom porten †: och deras Konung skall gå före dem, och Herren †† främst.

* egentligen: Genombrytaren, det är: Messias. ** till Zion. † eg. de skola bryta igenom (alla hinder), och gå fram: genom porten (den fiendtliga, skola de bryta sig wäg), och gå ut genom densamma (liksom jordom ur Egypten). †† Herren Kristus, Jehowahs synlige uppenbarare, skall såsom konung och häröfware gå i spetsen för sitt återlösta folk.

Kap. 3.

Det rådande förderfmet arf dess län.

1. Och jag sade*: Hörer dock, I höfwitsmän i Jakob, och I förstar i Israhels hus: I skullen med rätta wara de, som weta** hwad rätt är.

* en annan gång. ** egentligen: hörer det icke eder till att weta zc.

2. Men I haten det goda, och älsken det onda: I skinnen dem huden af, och köttet från deras ben;

3. Och I äten mitt folks kött, och när I hafwen dragit dem huden af, så slån I dem och benen sönder, och stycken det ifrån hwartannat, liksom uti en gryta, och liksom kött uti en kittel.

4. Derföre, när I nu* till Herran ropen, så skall han icke wilja höra eder, utan skall fördölja sitt ansigte för eder, på den samma tiden, såsom I med edert onda wäsende förtjent hafwen**.

* egentligen: Då (en gång) skola de zc. ** ordagrant: efter som I (de) illa handlat.

5. Detta säger Herren, emot de profheter, som förföra mitt folk: de predika, att det skall gå wäl, när man gifwer dem äta*; men om man intet gifwer dem i munnen, så predika de, att ett örlig skall komma**.

* ordagrant: de der bita med sina tänder och ropa: frid! ** eg. så helga de (högtidligt förkunna) krig emot dem, det är: de spå krig och olycka, när man icke tillstoppar dem munnen med mat.

6. Derföre skall det för eder warda natt utan syn, och mörker*, att I icke spån**: och solen skall nedergå öfwer profheterna, och dagen öfwer dem mörkt warda.

* eller: det mörknar för eder. ** det är: de falska profheter, som spått idel lycka, skola hålla inne med sina falska syner och spådomar, när olyckans natt kommer dem och deras utsagor på skam.

7. Och siarena skola till skam warda, och spåmännerne till spott, och måste allesamman skyla sig om munnen*; ty der är intet swar ifrån Gud**.

* liksom spetälske och förjande. ** som de nu skulle wäga föregifwa, sedan de stå der med skam som bedragare.

8. Men jag är full med kraft, med Herrans Anda*; full med rätt och starkhet**, att förkunna Jakob hans öfverträdelse, och Israel hans synd.

* som ingifwer den kraften. ** med upplyst sinne för det rätta, och frimodighet att utläga hwad rätt är.

9. Så hörer dock detta, I höfwitzmän i Jakobs hus, och I förstar i Israels hus, I som styggens wid rätten, och gören allt det raka krokigt;

10. I som uppbyggen* Zion med blod**, och Jerusalem med orätt.

* egentl.: enhvar som bygger. ** blodfuller.

11. Deß* höfdingar döma för skänker, och deß prester** lära för betalning, och deß propheter spå för penningar†, och de förlita sig ändock på Herran och säga: Är icke Herren ibland oss? Öf kan ingen olycka påkomma.

* landets. ** hwilka det tillhörde att gifwa folket undervisning i lagen, 3 Mos. 10, 11, och det för intet, såsom af detta ställe synes, det är: utan försild betalning utöfwer prestembetets lagliga inkomster. † således synda dubbelt, i det de taga penningar, och det för falsk vara, ty de kunna blott spå, men icke prophetera.

12. Derföre skall Zion för eder skull upplöjd warda såsom en åkermark, och Jerusalem warda till en stenhop, och templets berg till en skogsbacke.

Kap. 4.

Christi rike. Guds folks straff och förläsnung.

1. *Men det skall ske i den yttersta tiden, att det berget, der Herrans hus är, skall vara stäldt upp öfwer bergen, och upplyst stad skall det vara öfwer höjderna; och folken skola strömma dertill.

* Jemför Es. 2, 2—4, der dessa 3 första verser äro anförde som inledande text, hemstad från Micha, som det synes.

2. Och många hedningar skola gå, och säga: Kommer, låter oss gå upp till Herrans berg, och till Jakobs Guds hus, att han må lära oss sina vägar, och wi må wandra på hans stigar; ty af Zion skall utgå lagen, och Herrans ord af Jerusalem.

3. Och han skall döma ibland många folk och skipa rätt åt talrika hedningar intill fjerran; då skola de smida sina swärd till plogbillar, och sina spjut till liar*: intet folk skall upplyfta swärd emot det andra, och de skola icke mer örlig lära.

* eg. wingårdsknifvar.

4. Och de skola sitta hwar och en under sitt winträd och under sitt fikonträd, utan fruktan*: ty Herrans Zebaoths mun hafwer det talat.

* ordagrant: och ingen är som uppskrämmer.

5. Ja, må alla folk* wandra hwart och ett i sin guds namn: men wi wilje wandra i Herrans war Guds namn, alltid och i ewighet.

* tills vidare, och intill deß hednatiderna äro fulländade.

6. På den tiden*, säger Herren, will jag församla det haltande**, och sammanhämta det fördrifna, och dem jag plågat hafwer.

* den christliga werldsaldren, särdeles i deß yttersta tid. ** de arma, af trötthet förlamade lemmanne af Herrans förströdda hjord.

7. Och jag will göra det haltande till en qwarlestwa*, och det bortdrifna till ett talrikt folk: och

Herren skall vara Konung öfwer dem på Zions berg ifrån nu** och till ewighet.

* en helig återstod, en frisk kärna för det förnyade Zion. ** det framtida nu af församlingens börjande härlighet.

8. Och du torn Eder, du dottren Zions fäste*, till dig skall det komma, ja det skall komma, det förtra herradömet, dottren Jerusalems rike**.

* kulle, hebr. Dphel, Neh. 3, 26, höhöfylliga utsprånget af Zionsberget, med en af David uppförd konungaborg och ett wida synligt borgtorn, som här kallas tornet Eder eller herdetornet (Eder betyder hjord), med anspelning på det så benämnda waktornet wid Bethlehem, 1 Mos. 35, 21. ** Det Davidiska konungadömet och Jerusalems rike skall återupprättas i högre mening genom den kommande Davidsättningen från Bethlehem. Såsom David från herbarnes waktorn wid sin ringa födselstid gick att bestiga konungathronen på Zions bergfäste, att derifrån säpon folkherde öfwerwaka Israels menighet, så skall hans store afkomling, Messias, från herdestallet i Bethlehen uppstiga på det christna Zions fäste, att såsom kyrkans Herde öfwerwaka en ännu större hjord; och när allt är Christo underlagdt, då skall denna söna prophetia hafwa nått sin fullbordan.

9. Nu, hwarföre upphäfwer du fri? Är ingen konung när dig, eller är din rådgifware förgången, att wända fattar dig såsom en barnaföderska?

10. Wändas och stänka, du dotter Zion, såsom en barnaföderska; ty nu måste du gå ut ur staden och bo på marken, och komma till Babel: der skall du blifwa räddad, der skall Herren förlossa dig från dina fiender.

11. Och nu församla sig många hedningar emot dig* och säga: Hon skall wanhelgad warda, och wårt ögonpar skall se sin lust på Zion**.

* Zion, efter ditt återupprättande. ** på hennes ofärd.

12. Men de weta icke Herrans tankar, och märka icke hans rådslag, att han hafwer hämtat dem till hoga, såsom kärswar till logen*.

* samlat fienderna kring den heliga staden, för att der nederslå dem.

13. Statt upp och trösta, du dotter Zion: ty jag will göra dig jernhorn och kopparkoppar, att du skall sönderkrossa många folk; och jag skall till spillo gifwa deras winning Herranom, och deras häfswor honom, som råder öfwer hela werlden.

14. Nu träng dig tillhoga du täta skara*; ty man skall belägra oss, och slå Israels domare på kindbenet med ris**.

* af Israels krigare; samla dig till fruktloft motwären inom murarne af det Zion som nu är, ty detta måste gå under, innan det nya Zion kan komma, som skall besegra werlden (v. 13). ** skymjligt misshandla Israels konung, såsom skedde med Zebekia wid Jerusalems eröfring genom Chaldecerna.

Kap. 5.

Bethlehem. Christi rikets seger.

1. Men du Bethlehem Ephrata*, som är för ringa till att vara ibland Juda höfdingestäder**, utaf dig skall mig den komma, som i Israel en Herre vara skall†: hwilkens utgång†† är af begynnelsen, af ewighetens dagar.

* i Juda, 1 Mos. 35, 19, till afskillnad från Bethlehem i Sebulous stam, Jos. 19, 15. ** hebr. alaphim, stammarnes underafdelningar, slägter med hwar sin hufvudort, fäste för släktförbundets hufvudman (4 Mos. 1, 16). Bethlehem war ej nog stort, att utgöra en sådan höfdingstad, finnes derför ej i förteckningen på Juda städer, Jos. 15. † och du är således i detta afseende ingalunda den minsta,

Judith och Holofernes.

Matth. 2, 6. †† egentligen: utgångar, upprinnelser, det är: den högre upprinnelsen, den ewiga (oändligheten uttryckt med flertal) i motsats mot den tillfuga i Bethlehem.

2. Derröre skall han gifwa dem derhän*, allt intill den tiden, att hon, som föda skall**, födt hafwer; så skola då de öfrige hans bröder † igenkomma till Israels barn ††.

* till pris åt främmande folks förtryck, såsom Chaldeerernas och list Romarnes. ** Christi moder, Ef. 7, 14. † de bland folken förtrödde af alla stammarne och framför allt af de i hednawerlden uppgångna tio stammarne, som föreställa de omwände af hedningarna. †† in-förlifwas med det ätta Israel, det christna Zion, såsom stedd till en förebilbaude början med de tretusende på pingstdagen (Ap. G. 2), men fullständigt skall ste i christendomens yttersta tid, Rom. 11, 26.

3. Men Han* skall träda fram, och regera** uti Herrans kraft, i Herrans sin Guds namns höghet, och de skola bo trygge; ty nu skall han warda här-lig, så widt som werlden är.

* Messias. ** egentligen: wara herde, föra herdestafwen.

4. Och denne skall vara frid*. När Assur kom-mer i vårt land och will förtrampa våra palatser, så uppställs wi emot honom sju herdar och åtta folkhöfdingar**;

* fridstiftare, Ef. 9, 5, jemför Eph. 2, 14. ** det är: kyrkan skall ställa fram många kraftiga lärare och troshjeltar, som med framgång verka för det christliga fridsrikets systemål.

5. De der Assurs land asbeta skola med swärd, och Nimrods land i des portar*: alltså skall han frälsta oss ifrån Assur**, när han kommer i vårt land och förtrampar vår gräns.

* med Andans swärd skola de gå fram och föra kriget in på werldens eget område. ** det är: den mot Christi rike fiendtliga werldsmakten, föreställd genom Assur.

6. Och skall qwarleswan* af Jakob vara ibland många folk, likasom en dag af Herranom, och såsom dropparne på gräset, det efter ingen bidar, eller efter menniskor wäntar**.

* den frälsta, det är: det ätta Israel, den christna kyrkan self. ** Likom daggen upprifstande och i otaliga droppar faller på gräset, så skall en högre wilja, af menniskor oberoende, i sinom tid låta talrika stavor af ordets förkunare sprida ewangelii wederkwädelser öfwer hednawerlden, såsom öfwer en törstig mark, som wäntar på intet annat än himmelens regn.

7. Ja, qwarleswan af Jakob skall vara ibland hedningarna, midt ibland många folk, likasom ett lejon ibland skogens djur, såsom ett ungt lejon ibland får-hjordar, hwilket ingen afdrifwa kan, när det går fram, nedertrampar och rifwer*.

* Allt motstånd skall öfwerwäldigas af ordets makt.

8. Din hand skall vara upphöjd öfwer dina wedersakare, och alla dina fiender skola warda utrotade.

9. På den samma tiden, säger Herren, skall jag utrota dina hästar* ifrån dig, och förgöra dina wagnar*,

* hästar och wagnar, så widt de äro krigets redskap.

10. Och utrota ditt lands städer*, och bryta neder alla dina fästner,

* fasta städer. Man skall under den östörda friden ej behöfwa sådana, utan bo i öppna orter.

11. Och utrota alla trolldomskonster* utur din hand, så att inga teknatydware** när dig blifwa skola.

* eller: trollerier. ** eller: andebewärjare.

12. Jag skall utrota dina beläten och bildstoder ifrån dig, att du icke mer skall tillbedja dina händers werk.

13. Och jag skall kullstörta dina Astartebilder och ödelägga dina städer*.

* så widt de äro tillhåll för afgudadyrkan, såsom Bethel, Bersaba &c.

14. Och jag skall i wrede och harm taga hämnd på alla hedningar, som icke höra wilja.

Kap. 6.

Awad Herren fordrar.

1. Hörer dock hwad Herren säger: Statt upp, och twista* inför bergen**, och låt högarna höra din röst.

* gåt till rätta med Israels folk, trät, och klaga på dem, o prophet. ** såsom wittnen.

2. Hörer, I berg, Herrans twist, och I de starka jordens grundfästen; ty Herren will twista med sitt folk, och gå till rätta med Israel.

3. Hwad hafwer jag gjort dig, mitt folk, och hwar med hafwer jag betungat* dig? Swara mig!

* uttröttat (tålamodet), förtretat.

4. Jag förde dig ju upp från Egyptens land, och förlossade dig utur träldomshuset, och sände fram för dig Mose, Aron och Mirjam.

5. Mitt folk, tänk dock deruppå, hwad Balak, konungen i Moab, i sinnet hade, och hwad Bileam, Beors son, swarade honom*, allt ifrån Sittim och intill Gilgal**; deruppå I ju märka skullen, att Herren hafwer gjort eder allt godt†.

* på min tillflykt till ditt bästa, 4 Mos. 22—24. ** på vägen från Sittim (acaciesläkten), Israeliternas sista station i Moabitelandet, 4 Mos. 25, 1, till Gilgal, första lägerplatsen i Canaan, Jos. 5, 9. † egentligen: på det I skullen erkänna Herrans stora nåd (efter orden: rättfärdigheter, det är: rättfärdiggörande nåds bevisningar, öfverflydda nådebewis).

6. Swarmed* skall jag träda fram för Herran, mig buga för den höga Guden? Skall jag träda fram för honom med brännoffer och årgamla kalfswar**?

* Så frågar du kånkända, Israel. ** 3 Mos. 9, 3.

7. Skall Herren hafwa behag till mångtusende wädrar, till otaliga strömmar olja? Skall jag gifwa min förste son för min öfwerträdelse*, och min lifsfrukt för min själs synd*?

* eller: till mitt skuldoffer — till syndoffer för min själ.

8. Det är dig sagdt*, menniska, hwad godt är; och hwad äskar Herren af dig annat, än att rätt göra, och bruka kärlet**, och wandra ödmjukt inför † din Gud ††?

* ordagrant: Han har kungjort dig. ** ordagrant: älfva godhet, barmhertighet. † eller: med. †† 5 Mos. 10, 12; jemför Matth. 23, 23.

9. Herrans röst ropar öfwer staden; och wäl den, som ser ditt namn*! Hörer straffet**, och ho den är, som hafwer det beställt.

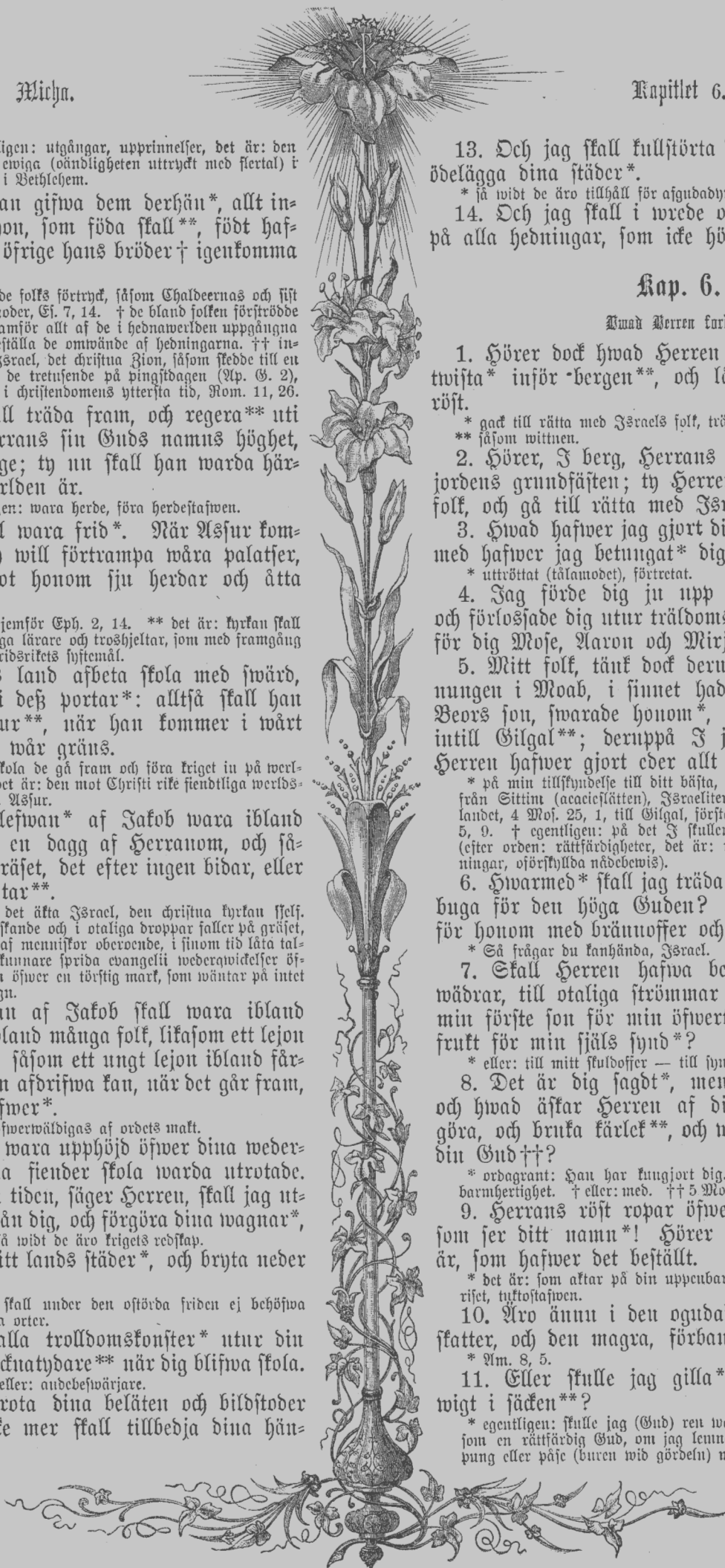
* det är: som aktar på din uppenbarelse. ** som förestår; egentl.: rifet, tuftstafwen.

10. Aro ännu i den ogudaktiges hus orättfärdiga skatter, och den magra, förbannelseswärda skeppan*?

* Am. 8, 5.

11. Eller skulle jag gilla* orätt wäg, och falsk wigt i säcken**?

* egentligen: skulle jag (Gud) ren wara wid &c., det är: kunna gälla som en rättfärdig Gud, om jag lemnade sådant ostraffadt? ** ep. pung eller påse (buren wid gördeln) med falska wigstenaar.

12. Ty hennes rika äro fulle med orätt, och hennes inbyggare tala lögn, och hafwa falska tungor i sin mun.

13. Derföre will jag och swårt plåga dig, och göra dig öde för dina synders skull.

14. Du skall äta och icke warda mätt*, och hungern skall sitta i ditt inre: du skall undanskaffa**, och likväl icke berga, och hwad du bergar undan, skall jag öfwerantwarda åt swärdet.

* emedan födan är för knapp. ** söka flytta din egendom och de dina i säkerhet för fienden.

15. Du skall så, och intet uppskåra: du skall olja pressa, och icke smörja dig dermed, och must pressa, och intet win dricka.

16. Ty man håller Omri* stadgar, och allt Achabs huses verk, och I följn deras lära**: derföre will jag lägga dig öde, och deß inbyggare, så att man skall hwifla åt dem, och mitt folks smålek skolen I† bära.

* Konung i Israel 929—918 f. Chr., Samarias grundläggare, fader till den lika afgudiskt sinnade Achab (918—897), 1 Kon. 16.

** ordagrant: wandren i deras råd. † Jerusalems inbyggare: eber skall den smålek, jag låter gå öfwer mitt folk, främst drabba.

Kap. 7.

Fromme fattas. Bättre framtid.

1. Ack wel! det går mig likasom när man frukt will plocka efter hösten, likasom wid efterhämtning i winanden; ingen drufwa till att äta, intet förstlingsfikon, efter hwilket min själ lyster*.

* Så finner jag och ingen from och redlig i landet.

2. De fromme äro förswunne ifrån jorden, och en redlig ibland menniskorna finnes icke: de fara alle efter att utgjuta blod: hwar och en jagar den andra med garn.

3. Till att göra ondt äro händer, att göra det wäl*. Försten fordrar och domaren är redo för wedergällning**, och den store† uttalar sin själs lusta han också, och så sno de det tillhoppa††.

* händer som duga. ** står tillreds i berättning på återtjänst. † den mäktige, rike. †† så släta de sina enstilda fördelar tillsammans, för att gemensamt rikta sig på det helas befostrand.

4. Den bäste ibland dem är såsom törne, och den redligaste wärre än en törnhäck*: men då dina wäktares** dag kommer, när du skall hemsökt warda, då skall det blifwa en bestörtning ibland dem.

* de äro swäre att hafwa med att göra, man blifwer stungen liksom af törne, när man kommer i beröring med dem. ** profheternas; den af Zions wäktare förkunnade straffets dag.

5. Tron icke på wännen, liten icke på den förtrogne: förwara din muns dörr för henne, som sower på din arm.

6. Ty sonen föraktar fadren; dottren fätter sig upp emot modren, sonhustrun emot sin swärmöder; och menniskans fiender äro hennes eget husfolk*.

* Jemsör Matth. 10, 35.

7. Men jag* will se efter Herran, och wänta efter min frälsnings Gud: min Gud skall höra mig.

* Så talar profheten i det framdeles genom olydan förbättrade folkets namn.

8. Gläd dig icke, min motstånderska*, öfwer mig; är jag än fallen, står jag dock åter upp, och om jag sitter i mörkret, så är dock Herren mitt ljus.

* Assyrien, Babel.

9. Jag will bära Herrans wrede; ty jag hafwer syndat emot honom; till deß han uträttar min sak, och skaffar mig rätt: han skall föra mig uti ljuset, så att jag skall se min lust uppå hans rättfärdighet*.

* rättfärdiggörande nåd.

10. Min motstånderska skall det se, och skam betäcka henne, som nu till mig säger: Swär är Herren din Gud? Mina ögon skola se sin lust på henne, huru hon såsom träck på gatorna förtrampad warder.

11. Det kommer en tid, att dina murar skola uppbyggde warda; på den samma tiden skall gränsen flyttas fjerran*.

* den heliga stadens gräns skall utwidgas, för att kunna rymma den stora församlingen.

12. Det warder en tid, då man skall komma till dig allt ifrån Assur och Egyptens städer, och från Egypten allt intill älfven*, och ifrån haf till haf och ifrån berg till berg**.

* Euphrat. ** det är: från hela jordens krets, från oceanerna i öster och wester och från de stora bergskedjorna i norr och söder. Alla folk skola införlifwas med det christna Zion.

13. Men landet skall* öde warda för sina inbyggares skull, och för deras gerningars frukt.

* deß förinnan. Zion måste genom straffdomen renas, innan det kan sålunda förherrligas.

14. Regera* ditt folk med din staf, din arfwedels hjord, der hon bor allena** i skogen midt uppå Carmel: låt dem beta i Basan och Gilead, såsom af ålder†.

* egentligen: för i bet. ** i stilla ensamhet, fjerran från världsbullret (då, när kyrkan wunnit frid för sina fiender). † Det skogsbekrönta Carmels fruktbara fält i norr, och i öster det beteskrita Basan och Gilead äro bilder på en gång af kyrkans blomstrand, fridfulla lif och af deß återinsättande i sina urgamla rättigheter.

15. Jag skall låta dem se under, likasom på den tid, då du drog utur Egyptens land*.

* Så swwar Herren på profhetens bön i folkets namn.

16. Hedningarne skola det se, och på skam komma med all sin makt, och lägga handen på sin mun, och deras öron skola döfwe warda*.

* af Herrans wredesåffors bån.

17. De skola sleta stoft såsom ormen*, och såsom jordkrälare** skola de framskälwa utur sina slott†: till Herren wår Gud skola de komma bäfswande, och frukta sig för dig.

* det är: de skola bönsfallande kasta sig i stoftet. ** ormar, uppsträmde ur sina hål. † ur sina fasta slott, för att öfwerlemla dem och sig på nåd och onåd.

18. Ho är en sådan Gud, som du är, den der synd förlåter, och tillgifwer qwarleswan af sin arfwedel deß misgerning? Den icke behåller sin wrede ewinnerligt; ty till nåd är han benågen.

19. Han skall åter förbarma sig öfwer oss, han skall nedertrampa våra misgerningar*; och du skall kasta i hafwets djup alla deras synder.

* det är: ej fråga efter dem, öfwerlemla dem åt glömskan.

20. Du skall bewisa Jakob trohet, och Abraham den nåd, som du wåra fäder i förtiden swurit hafwer.

